

ŠTAJERSKI GOSPODAR

IZIDE VSAKO SOBOTO

Uredništvo in upravnništvo: Marburg a. d. Drau, Badgasse 6 - Naročnina: letno RM 2.50, polletno RM 1.40, četrtletno 75 Rpf

I. Jahrgang

Marburg a. d. Drau, Mittwoch, 25. Juni 1941

Nr. 10

Boj rdeči kugi!

Ko je minister dr. Göbbels v nedeljo zjutraj pred mikrofonom nemškega radia čital proklamacijo, naslovljeno na nemški narod, si je oddahnila vsa Nemčija, z njo vred pa tudi vsa ostala kontinentalna Evropa. Že iz prvih Führerjevih besed je bilo razvidno, da se je Adolf Hitler odločil za končno razjasnitev vprašanja, ki ni mučilo samo njega, marveč tudi ves nemški narod in vso civilizirano Evropo sploh. To je bilo vprašanje razmerja med Nemčijo in Sovjetsko Rusijo v času nemškega obračuna z Anglijo. Kakor je Führer v svojem oklicu točno obrazložil, je Sovjetska Rusija zagrešila besedolomstvo, kakor ga ne pomnimo v zgodovini odnosajev med velesilami. Kremeljski oblastniki so namreč od vsega početka špekulirali v tem smislu, da bodo posegli v dogodke šele tedaj, ko bo Nemčija »že izmučena«. Ti kremeljski oblastniki so v smislu svojega načrta prejeli 1. 1939 prijateljski pakt in sodelovanje z Nemčijo, niso pa opustili besnega sovraštva proti nacional-socialističnemu svetovnemu nazoru. Hlinili so prijateljstvo, na tihem pa so se udeleževali angleške zarote proti Nemčiji. Führer je z enim samim zamahom raztrgal kopreno in strgal moskovskim oblastnikom krinko raz obrazov.

Sedaj je vse jasno. Kar smo le slutili, je bila živa stvarnost. Izkazalo se je, da je morala ura obračuna s kremeljskimi zločinci priti prej ali slej. Previdnosti Führerja se je zahvaliti, da je Nemčija udarila pravočasno, hitro in zmagovito. Boljševizem je zaigral že mnogo prej vsako možnost kake »svetovne revolucije«. Zlasti v Španiji je doživel boljševizem svoj strahoten poraz. Vsled besedolomstva in izdajstva pa si je sedaj sam zapisal svoj pogin. Führer je pred izbruhom vojne na zapadu želel miru na vzhodu, zato je — čeprav

težkega srca — sklenil z Moskvo pakt, ki je sicer varoval hrbet Nemčije in poleg tega zavaroval velike dobave, toda največjo korist tega pakta je imela Sovjetska Rusija. Pakt prijateljstva med Nemčijo in Sovjetsko Rusijo, sklenjen avgusta 1. 1939, je namreč posredno jamčil tudi obstanek boljševiškega režima, ki ga je Nemčija kot podpisnica pakta neko priznavala kot legitimnega predstavnika narodov Sovjetske unije. V svoji samomorilni pustolovščini pa so gospodje Stalin, Molotov, Višinski, Dekanozov itd. popolnoma pozabili, da je obzirnost Nemčije do Rusije veljala samo tako dolgo, dokler se je Kremelj kolikor toliko držal svojih obveznosti, izvirajočih iz pakta o prijateljstvu ter iz gospodarskih pogodb. Ne bomo naštevali vseh grehov in zločinov, ki so jih zakrivali kremeljski oblastniki, saj jih je Führer v svoji znani in že objavljeni proklamaciji dovolj natančno obrazložil.

Gre za načelno ugotovitev, da je Adolf Hitler v trenutku, ko je napovedal nesramni Sovjetiji njeno uničenje, bil ne samo izpolnjevalec volje nemškega naroda, nego cele protiboljševiške usmerjene Evrope. Iz vseh delov Evrope prihajajo glasovi pritrdjevanja. Ves omikan svet vidi v

osebi Führerja rešitelja pred rdečo kugo, ki je grozila uničiti vse pridobitve človečanstva in človeške omike. Führer se je izkazal napram Moskvi še vse preveč velikodušnega, molčal in trpel je tiho, dobro vedoč, da bo moral nekega dne po tej gadjji zalegi udariti z vso močjo nemškega meča. Moskovski oblastniki so v svoji norosti pozabili, da je Führer velikodušen napram vsem; ki želijo sodelovati pri obnovi Evrope, da pa istočasno ne pozna nobene milosti napram tistim, ki se izcimijo kot izdajalci takega sodelovanja. Borba, ki jo je Adolf Hitler započel z rdečo Moskvo, ni samo borba nemškega naroda, nego cele Evrope, izvzemši Anglije, ki je padla tako nizko, da se je v borbi z Evropo združila z izdajalsko Moskvo, da bi na račun poginu zapisanega boljševizma rešila vsaj še sebe. Zmagovita nemška armada, ki ji pomagajo na severu hrabri Finci in na jugu vzhodne fronte tudi Romuni, bo sedaj rešila Evropo tiste negotovosti, ki je navdajala vse omikane evropske narode. Previdnost, ki je doslej vodila vsa velika dejanja našega velikega Führerja, bo tudi tokrat na strani pravice in poštenja. Nemški boj rdeči kugi je zadeva, ki zanima celo Evropo.

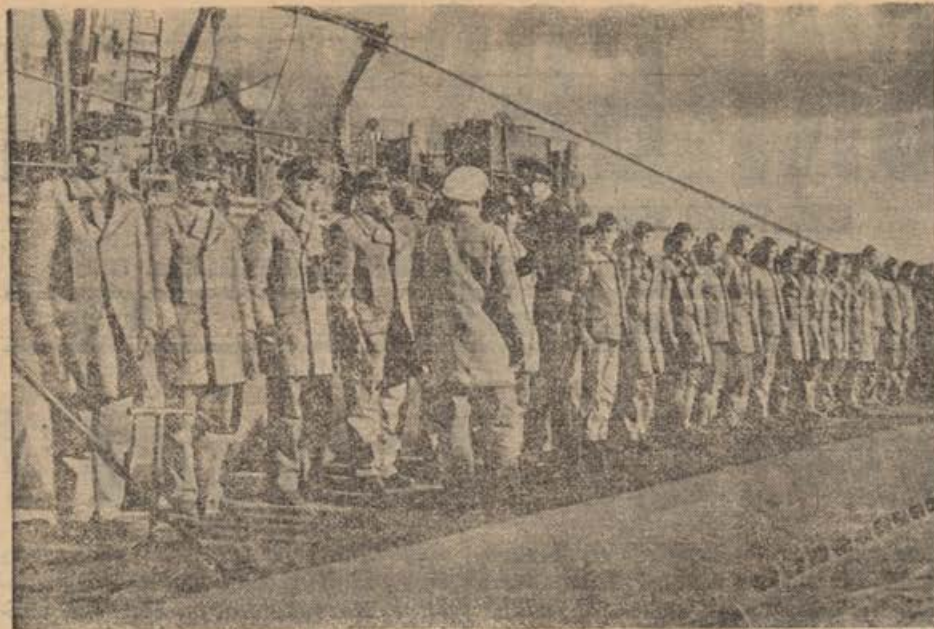
Vojne operacije proti Rusiji potekajo po načrtu in uspešno Hitri čolni nemške mornarice so potopili 5 ladij

Ponedeljek je objavilo Vrhovno poveljstvo nemške vojske uradno poročilo, ki pravi, da se vršijo vojne operacije suhozemske vojske in letalstva proti rdeči vojski po načrtu in uspešno. V vzhodnem delu Vzhodnega morja so vrtili hitri čolni nemške mornarice v obalno vodovje Sovjetske Unije ter potopili en stražni čoln in štiri trgovske ladje s skupno 5950 tonami.

V Črnem morju je neka sovjetska

obalna baterija brez uspeha obstreljevala mešano nemško-romunsko formacijo lažjih pomorskih sil.

Že v nedeljo je vrhovno poveljstvo nemške vojske javilo, da so se na sovjetskoruski meji razvile v nedeljo zjutraj prve borbe med nemškimi in sovjetskimi četami. Rusi so poizkusili s poletom v Vzhodno Prusijo. Ta poizkus je bil odbit. Nemški lovci so se strelili številna ruska bojna letala



(PK-Schlemmer-Weltbild)

Podmornica je zopet prispela v domače oporišče. Šef flotile je stisnil vsakemu članu posadke roko v pozdrav

Evropa in boljševizem

Satanski obraz ruskega boljševizma smo zagledali kot sodobniki l. 1936, ko je izbruhnila v Španiji državljanska vojna. Židovsko-boljševiška soderga v moskovskem Kremlju je takrat skovala strašen naklep proti civilizirani Evropi. V to svrhu je podprla španske boljševike, ki so se izkazali kot vredni nasledniki anarhista Ferrerja. Vsa grozodejstva, ki jih je agrešil španski boljševizem nad Španci, je posredno zakrivil ruski boljševizem, v katerem je igralo in še danes igra židovstvo glavno vlogo. Leta 1936 je hotela zloglasna kominterna (komunistična internacionala) pognati Evropo v brezno boljševiške revolucije. V to svrhu se je poslužila takrat socialno precej zaostale Španije, da bi na ta način zanesla klice boljševizma najprej med romanske narode. Morda si je boljševizem obetal tudi uspehov proti fašizmu, toda nepobitno je, da je sovjetska vlada investirala v špansko »podjetje« ogromnega denarja. Ista sovjetska vlada, ki v svoji nesposobnosti ni znala nahraniti svojega prebivalstva, je pošiljala boljševikom na Španskem ne samo ogromnih zalog živil, nego tudi strelivo, orožje, letala in vojaške strokovnjake. Pod rusko-boljševiškim vodstvom so španski komunisti uničevali vrednote in ubijali nedolžne ljudi, da je tekla kri kar v potokih. Židovski trinoči, obenem pa največji strahopetci, so na migljaj moskovskih odposlancev podpisovali smrtno obsodbe na tekočem traku. To sramoto

je gledal takozvani »civilizirani zapad«, zlasti pa so se trudili za boljševiško zmago Angleži, ki so že takrat pokazali vse svoje sovraštvo napram evropski omiki. Gnev Evrope proti boljševizmu je naraščal z idejnimi zmagami nemškega nacionalsocializma in italijanskega fašizma. Kdor se je navduševal za zmago komunizma v Španiji, je bil spričo boljševiških krvoprelitij propalica ali pa v najslabšem slučaju političen nevednež. Danes je vsa Evropa zainteresirana na uspešnem pohodu zmagovitih čet Velike Nemčije, Finske in Romunske. Führer je napovedal pravo križarsko vojno proti izdajalski Sovjetiji. Evropa je na strani Adolf Hitlerja. Angleški lordi in moskovski čekisti so se končno le znašli v eni kompaniji. Družijo jih ne le sovraštvo do novega socialnega reda Nemčije, nego predvsem skrb za obrambo židovsko-kapitalističnih interesov. Moskovski boljševiki so se razgalili pred celo Evropo. Danes jim nikdo več ne verjame bajke o »socialističnem« cilju boljševizma. Poseg boljševikov v Španijo je bil zadnji in ponesrečeni pož-

kus, ki so ga napravili moskovski zločinci. Za to bo že poskrbel Adolf Hitler, ki ima danes v rokah legiti-macijo ne samo nemškega naroda, nego cele Evrope.

Slovaška v borbi s Sovjetijo

Iz Bratislave poročajo: Predsednik Slovaške republike dr. Josef Tiso je izdal v torek proklamacijo na slovaški narod. V tej proklamaciji je predsednik objavil, da je slovaška armada danes prekorčila slovaško mejo v svrhu združitve z nemško vojsko v borbi proti boljševiški armadi.

Madžarska prekinila odnošaje z Moskvo

Iz Budimpešte poročajo: Madžarska dopisna agencija MTI je objavila sledečo uradno sporočilo: »Z ozirom na vojno stanje med Nemčijo in Sovjetsko Rusijo je kraljevska madžarska vlada sklenila prekiniti dosedanje diplomatske odnošaje med kraljevino Madžarsko in Sovjetsko Rusijo.

Turčija ostane nevtralna

Iz Ankare poročajo: Kakor poročajo iz uradnih virov, se je odločila turška vlada spričo vojne med Nemčijo in Rusijo izvajati nevtralnost Turške republike.

Finska je Nemčiji hvaležna

Ves finski tisk stoji v znamenju vojne med Nemčijo in Sovjetijo. Vsi listi v Helsinkih so objavili že v ponedeljek obširna poročila in opise razpoloženja v zvezi z novo vojno. Na prvih straneh so finski listi objavili tudi sliko Führerja. V uvodnikih povdarjajo finski listi odkritosrčno držanje Nemčije napram baltiškimi državam in napram Finski za časa pogajanj med Nemčijo in Rusijo v letu 1939.

List »Helsinki Sanomat« opozarja v svojem uvodniku na jasnost, ki jo je prinesla objava nemških dokumentov glede zarotniškega delovanja Sovjetije. Marsikaj je bilo neznanega, kar je sedaj postalo bliskoma jasno. Kar se tiče Finske, je jasno, da

Boljševizem ni politični sestav, nego bolezen. Klice boljševizma uspevajo samo na ljudskem gnoju. Führer je ojačil odpornost nemškega naroda napram boljševiškem bacilu in je tako rešil Evropo pred najhujšo boleznijo našega stoletja.

V prvih urah pohoda proti Sovjetiji

Piše Kriegsberichter Willy Wienhöfer

PK., 23. junija.

Vendarle je tako daleč . . . Führer nam je zapovedal in mi marširamo. Divizija za divizijo, armada za armado je zavzela svoj položaj globoko v vzhodnopruskih gozdovih. Od vzhoda morja do Romunije je tako nastal od dne do dne jačji in tesnejši zid nemških vojakov proti rdeči poplavi. Koraki naše infanterije, grmenje naših tankov in motoriziranih kolon so bili znaki ki so jih beležile kratke noči Vzhodne Prusije v zadnjih dneh.

Nemška organizacija je zopet izvršila sijajen čin. V najkrajšem času so stale vzhodne armade na svojih mestih. Napetost je naraščala od ure do ure! Naenkrat »Alarm!« . . . Ordonanci na motorjih dirkajo od štaba do pozicij preko poljskih poti, čez drn in strn. Znoj jim teče v malih potokih po licu. Zasopihani izročajo poročila in se nato izgubljajo v velikih oblakih prahu. — Poljski telefoni zvonijo skoro neprestano. Povelje sledi povelju. Kljub tej naglici, v kateri se dozdevno vse prekucuje, vlada povsod čudovit red in mir.

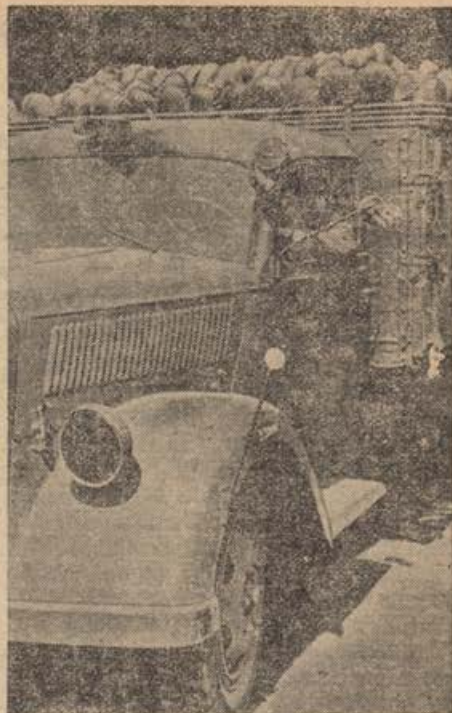
Vsak vojak vé, kaj mu je storiti in kje je njegovo mesto. Vsak vojak se zaveča, da je tudi ta vojna skrbno pripravljena. Vsak je pripravljen na vse ter gleda z zaupanjem v bodočnost prihodnjih ur, ki bodo prinesle trde borbe. Obrazi vojakov so resni, ko jim poveljnik čita oklic Führerja in dnevno povelje s posebno navedbo ciljev, ki jih bo treba zavzeti. Zavednim borbem se blestijo oči.

Tako smo dočakali najkrajšo noč tega leta. Iz temnih gozdov prihaja kompanija za kompanijo, bataljon za bataljonom. V temi in na mehkih tleh se porazgubi vsak šum in ropot. V temi prodira najprej regiment vzhodnopruske infanterije, ki se prerine po lahнем griču vse do državne meje. Na vzhodu za to mejo je rdeči sovražnik. Ali se bo močno upiral? Gosta žična ovira se razpenja pred nastajajočim dnevom. Tu in tam si kopljejo strelci jame in jih zastirajo z vejevjem, sicer pa je vse mirno.

Kazalec ure se je premaknil na tretjo uro jutraj. Vsak stoji ali leži z nape-

Nemčija ni nikdar priznala zahtev in okupacijskih ukrepov sovjetske Rusije. Kakor je iz Führerjeve proklamacije nedvoumno razvidno, je bila Nemčija takrat prisiljena, mirno gledati početje Sovjetske Rusije. Novo nastala jasnost je na Finskem izzvala največje zadovoljstvo. Finski narod je z največjo hvaležnostjo sprejel vest, da se je Führer branil pritrditi zahtevam Molotova glede Finske. Omenjeni finski list poudarja končno, da je Moskva tudi po sklepu miru s Finsko ne oziraje se na določila mirovne pogodbe stremela za novimi pridobitvami na Finskem.

tim živci na svojem mestu, pripravljeno, da skoči z orožjem po koncu. Ob jutranji zarji je dosegla koncentracija živcev svoj višek. Na mlečno belem nebu žvrgoli škerjanček svojo pesem. Tako je minulo naslednjih pet minut. Iz daljave se sliši tiho brnenje. Nemška letala, ki jih s prostim očesom jedva vidimo, letijo v smeri proti sovražniku. Tu in tam počí puškin strel. Streljanje postaja vedno bolj živahno in prehaja v regljanje strojníc. Na naši desni strani je pravkar začela težka artilerija streljati na sovražnika. Ne prestano bruhajo topovska žrela ogenj v obliki žarečega pasu okrog sovražnih pozicij, ki so jih dognala naša letala. Granata za granato pade v svoj cilj. Slišijo se eksplozije, po katerih se dviga temni dim iz gorečih hiš. Infanterija se premika na cesti pred vasjo Sartinenkai po jarkih naprej. Na meji so že padli streli, ne da bi se moglo govoriti o kakem odporu. Pionirji so že prešli v naskok, ki se vrši na gričih onstran meje. Bele rakete se dvigajo, mi pa napadamo. Po prazni cesti dirja protitankovska artilerija. Njej sledi kolona za kolono . . .



(PK-Rössler-Weltbild)

Naš vsakdanji kruh. Na tovornih avtomobilih vozijo kruh za posamezne enote nemške vojske

Boljševizem in bivša Jugoslavija

Führer je v svoji proklamaciji obrazil zveze, ki so obstojale med Moskvo in Belgradom. Iz njegove jasne razlage sledi, da so se izdajalci Evrope našli v skupnem objemu. V Belgradu jih ni nikdar motilo, da je v Moskvi vladal okrutni boljševizem, ker so vladajoči krogi na tistem še vedno sanjari o nekakem »vseslovanstvu« pod vodstvom Rusije. Motilo jih tudi ni dejstvo, da boljševiški režim sploh nima nikakih zvez s »slovanstvom«. Ljudje, ki so sicer sedeli na polnih blagajnah, so malikovali pred Moskvo, ki je bila v Srbiji že pred svetovno vojno na najboljšem glasu. Te kroge je silno jezilo, da pokojni kralj Alesander ni hotel imeti z boljševiško Moskvo nikakih diplomatskih ali drugih stikov. Aleksander se je menda zavedal, da pomeni že samo navezovanje stikov z Moskvo pričetek boljševiške infekcije. Razni židovski, prstozidarski in demokratični politiki bivše Srbije so se na tistem veselili Aleksandrovi smrti, ker jim je bila dana prilika, spremeniti držanje uradnega Belgrada napram boljševiški Moskvi. Srbska policija je neusmiljeno preganjala komuniste, vodilni politiki pa so komaj dočakali trenutek obnove diplomatskih stikov z Moskvo. Srbsko časopisje je triumfiralo, ko je bil imenovan prvi boljševiški poslanik v Belgradu in ko je Moskva sprejela prvega poslanika bivše Jugoslavije. Od tistega trenutka naprej so se pletle skrivoma razne niti med Belgradom in Moskvo.

Ko je izbruhnila v septembru leta 1939 vojna med Nemčijo in zapadom, so se niti med Belgradom in Moskvo še bolj zgostile. Stari zarotniki, vredni eden drugega, so začeli že takrat s svojo zaroto proti nemškemu narodu. Ugibalo se je marsikaj, toda nikdo ne bi bil mislil, da so boljševiki Jugoslavijo ravno tako hujskali k odporu kakor Angleži in ameriški polkovnik Donovan.

Boljševiški mogotci so strmoglavili s svojim zarotništvom Jugoslavijo v prepad. Opravili so svoj posel po naročilu Anglije, ki je hotela imeti na Balkanu fronto za vsako ceno. Nemko orožje je prekrizalo vse zarotniške načrte na ta način, da je Grčijo in Jugoslavijo spremenilo v dobrih 14 dnevih v zasedeno ozemlje, na katerem je onemogočen tudi najmanjši maneve sovražnikov nemškega naroda. Boljševiki se niso zavedali nevarnosti, ki so si jo nakopali s svojim zarotništvom na Balkanu. Führer je početje boljševikov budno zasledoval in je sproti beležil vsako njihovo kršitev hlinjenega prijateljskega razmerja do Nemčije. Kakor je pravičnost treščila ob tla izdajalsko Jugoslavijo, ravno tako bo uničila slavna nemška vojska tudi boljševiške zarotnike proti novi Evropi.

**Pozdrav vseh zavednih
Spodnještajercev je
„Heil Hitler!“**

Križarska vojna proti boljševizmu

Italijanski tisk je posvetil nemško-ruski vojni, ki je obenem tudi vojna proti Sovjetiji, veliko prostora. Tako piše list »Messaggero«, da je izbruh vojne med silami osi in med Sovjetijo posledica potrebnega in neodložljivega sklepa. Ruski podpis pod paktom prijateljstva med Rusijo in Nemčijo je dokument očitnega krivo-prispežništva. Izdajstvo je bilo sklenjeno že pri sklepanju pakta. Molotov, ki ni ravno tankočuten glede svoje vesti, se je bržčas rogaj svojem lastnemu podpisu. Boljševizem je imel prav lahko izbiro med silami, ki žele močno, enotno urejeno in produktivno Evropo, in pa med tistimi, ki jo želijo držati v trajnem stanju slabosti, notranjosti, nepetosti in kroničnega razkroja. Boljševizmu je bilo na tem, da se Evropa povrne v stanje krivice, nesmisla in rizika, iz katerega se je porodila pričujoča vojna. Ker so se balkanski načrti sovjetske Rusije ticali predvsem Italije, je ta vojna tudi vojna Italije.

»Popolo di Roma« pozdravlja ta velik dogodek ter izraža mnenje, da bi nadaljnje čakanje samo pospeševalo Stalinove načrte. Za evropske narode je ta vojna kakor zakon narave in usode. Danes se lahko govori od-

krito, da so pogodbe, sklenjene v avgustu in septembru 1939, vzbudile pri narodih osovine nekam mučen vtis. Sovjetska Rusija je pobrala sadove nemške zmage v letu 1939, nato pa je postavljala vedno nove zahteve. Moskva je pripravljala orožje in propagando ter je razen tega spletkarila z Londonom in Washingtonom.

Mario Appellius piše v listu »Popolo d'Italia«, da je vojna z Rusijo v prvi vrsti vojna čiščenja. Revolucija mora imeti jasnost v sebi, pred seboj in tudi v hrbtu. Rusija je svojo trojno dolžnost napram Evropi, Aziji in napram protiplutokratskemu duhu novega sveta kršila. Ruske zahteve na Balkanu in v Egejskem morju so zadele ob življensko važne interese Italije. Gospodje v Kremlju so prenapeli lok. Navzočnost hrabrih finskih in romunskih čet na bojiščih daje borbi proti boljševikom značaj evropske križarske vojne. Izključitev Angležev iz Evrope ne zadostuje za čiščenje kopne Evrope. Treba je pregnati tudi komunizem. V stoletju fašizma v Evropi ni prostora niti za plutokracijo niti za boljševizem. Stalin je podpisal smrtno obsodbo boljševizma.

Toča bomb na rusko letališče

S prvimi nemškimi bombniki na novega sovražnika

PK... 22. junija.

Sedaj smo vendarle na cilju: razburljivo razpoloženje zadnjih dni se je umaknilo gotovosti novega podviga. Pred eno uro smo izvedeli, da gre proti Rusiji. Ura je pravkar pokazala prvo uro po polnoči. Letalska moštva so se zbrala k dogovoru. So mnogi med njimi, ki imajo že na sto poletov proti sovražniku. Odlikovali so se že na mnogih frontah. Danes so njihovi obrazi ožarjeni z napetim pričakovanjem in zbrano resnostjo. Besedi je bilo malo, kakor pred vsakim dogovorom o poletu. Poveljnik je označil cilj napada. Na sovjetskem letališču so zbrana bojna in lovka letala. Njim velja naš prvi napad. Čas štarta (početa) smer in višina napada, vse to je bilo natančno določeno.

Kazalec na uri se je že premaknil preko druge ure. Na vzhodu se že dani. Naša letala že pričenjajo s štartom, in sicer zaporedoma, v brezkončni veri. Najprej so letala še obkrožila vzletišče v svrhu zbiranja, nato pa so se v sklenjeni formaciji obrnila proti vzhodu. V jutranjem mraku so se bližala polja in travniki.

Sedaj je formacija nad mejo. Istočasno so se spodaj na cestah premaknile brezkončne sive kolone: nemške čete korakajo na ruskih tleh. Obenem je pričelo na tleh veličastno streljanje. Nemška artilerija je obstreljevala prve ruske utrdbe za naskok. Naša ju-letala

brzijo preko ruskega ozemlja. Nikjer še ni videti nikake obrambe. 50 kilometrov za rusko mejo prvo streljanje ruskega profiletalskega topništva. Oblački eksplozij pa leže daleč od cilja. Naši formaciji niso nevarni.

Ruska pokrajina je kakor pestra pre-

proga: travniki, njive, gozdovi se kopeljejo v jutranji zarji. Ceste so prazne. Formacija je krenila v veliki vijugi okrog mesta. Tam zadaj je zopet gozd in za njim mora biti vzletišče. Naša letala so pripravljena za napad. Na tleh stojijo sovražna letala tepo v polkrogu. Sedaj se vržejo naša letala na sovražnika.

Nepretrgoma so drvele bombe za bombo na zemljo. Dolgi se je zablistalo: enkrat, desetkrat, stokrat. Strahovit požar. Sovražna letala stoje v polnem plamenu. Sedaj gorijo tudi hangarji, barake itd. Naša letala se strmoglavljajo vedno znova in toča bomb spreminja na tleh vse v ogenj in pepel.

Naši letalci so svoje delo pošteno opravili. Ko so zadnja letala izvajala svoje napade, se je zdramila obramba. Kakor rdeče kače so izgledali svetlobni izstrelki. Nekatera naša letala so dobila par zadetkov, toda obramba je bila prepozna. Usode letališča ni več mogla popraviti. V globokem letu so naša letala zletela zopet nazaj v Nemčijo. Medtem se je že popolnoma zdanilo. Naša letala so prišla neovirano nazaj do meje, kjer so naše čete že v polnem pohodu. Tudi naša artilerija strelja izvrstno. Naša formacija je izvedla svoj prvi udarec proti novemu sovražniku s polnim uspehom.

Iz Berlina poročajo: Angleška poročevalska služba je objavila izjavo ruske uradne agencije »Tass«. Ta izjava pravi, da sta se Sovjetska Unija in Anglija popolnoma sporazumeli. Ta londonska vest ne pomeni nikakega iznenadenja. Značilno je le, da je London par ur po objavi Führerjeve proklamacije, ki je razkrinkala zarotniško igro židovsko-boljševističnih oblastnikov, objavil uradno rusko izjavo ter na ta način priznal izdajalsko zaroto pred celim svetom.



(PK.-Lucke-Scherl-Wagenborg)

Novo nemško lovsko letalo Heinkel He. 113, ki se je v borbi z Angleži odlično obneslo tako pri dnevnih kakor tudi nočnih poletih

Zločini ruskega boljševizma

Moskovski boljševizem je duhovni otrok židovskega pohlepa po svetovni oblasti. »Socialistična država« mu je le propagandno sredstvo za dosego svojih satanskih ciljev. Židje so izvedli komunistično revolucijo najprej v Rusiji, ker so se jim zdele nekdanje nezdrave caristične razmere, obenem pa tudi pohlepnost in nepismenost nepokvarjenega ruskega mušika kot najugodnejši pogoj za širjenje svojih nauk. Iskali so smer najmanjšega odpora. Tako je moral ruski narod izvrševati povelja moskovskih trinogov in blaznežev, ki so s svojim nečloveškim terorjem od l. 1917 do danes posredno in neposredno ubili okrog 13 milijonov ljudi. Ves kulturni svet se še danes spominja trinoga Džeržinskega, ki je po nalogu židov in polžidov umoril v moskovski Lubijanki na tisoče ljudi, naslajajoč se ob njih smrtnem strahu. Židje so se v Sovjetiji posluževali človeški propalce, ki so jih postavljali za valpe ruskemu ljudstvu. Zločini boljševizma so nešteti. Zadostuje, ako omenimo glavne zločine tega sistema,

ki si je z izdajstvom nad Evropo končno nakopal sodbo vsega omikanega sveta.

Boljševizem je odpravil osebno lastnino. Razrušil je familio kot najmanjše občestvo v državi, »podržavil« je otroke in končno tudi odrasle, ki v Sovjetiji niso nič mnogo več kakor roboti, navadne številke. Cela Rusija je nepokrita ječa vseh narodov, ki morajo služiti samo oblastnikom v Moskvi. Gladovanje, pomanjkanje sredstev za dnevno življenje in kruti policijski bič so deleži, ki jih je Sovjetija namenila ljudstvu. Oblastniki pa živijo v največjem razkošju kot pravi krvoseji ljudstvu. Oblastniki pa živijo v najstvi, tem večje je zadovoljstvo židovske klike, ki že od nekdaj trdi, da je sestradane množice lažje krotiti kakor pa gmotno zadovoljne ljudi. Zločini ruskega boljševizma so istočasno zločini židovstva. Pomni pa je treba, da je Sovjetija zadnja trdnjava Izraela na evropski celine. Trdnjava se je sedaj vidno zamajala.

Führer in Duce sta rešila Španijo

Triletna državljanska vojska v Španiji, nam je še v svežem spominu. Povod za to prelivanje neololne bratske krvi so dali španski komunisti, za katerimi je stala komunistična internacionala v Moskvi ter uradna Sovjetska Rusija. V želji, da svoje razdiralno delovanje, ki nasprotuje vsaki človeški omiki, presadi iz Azije v Evropo, je Moskva storila in podzela vse, da bi se usidrala in utrdila na pirenejskem polotoku. Zato je tudi prišlo do te krvave meščanske vojne.

Komunistično orientirana in v službi Moskve stoječa republikanska vlada Španije je za boj proti španskemu nacionalnemu gibanju, ki ga je vodil general Franco, sprejemala iz Moskve vse, kar je za bojevanje potrebovala. Denar, municijo, orožje, generale, tanke, avijone, tehniške strokovnjake in kompletne divizije ruskih boljševiških in v Rusiji izvežbanih mednarodnih boljševiških borcev je prišlo v Španijo.

Sovjetska Rusija in židovsko-plutokratska Anglija sta ves čas trajanja španske revolucije z vsemi razpoložljivimi sredstvi podpirali španski republikansko-komunistični tabor. Želeli sta pač prizačeti Nemčiji prvi zunanje-politični udarec, ki ni uspel, temveč je obe državi udaril po lastnih glavah.

Da so se vsi zločinski načrti rusko-angleških židovskih prijateljev v celoti izjalovili, je stoddstotna zasluga Nemčije in Italije. Führer in Duce sta kot najboljša poznavalca komunistične nevarnosti za Evropo in človeško kulturo, z svojo modro zunanjo politiko ter stvarno pomočjo v orožju in elitnih

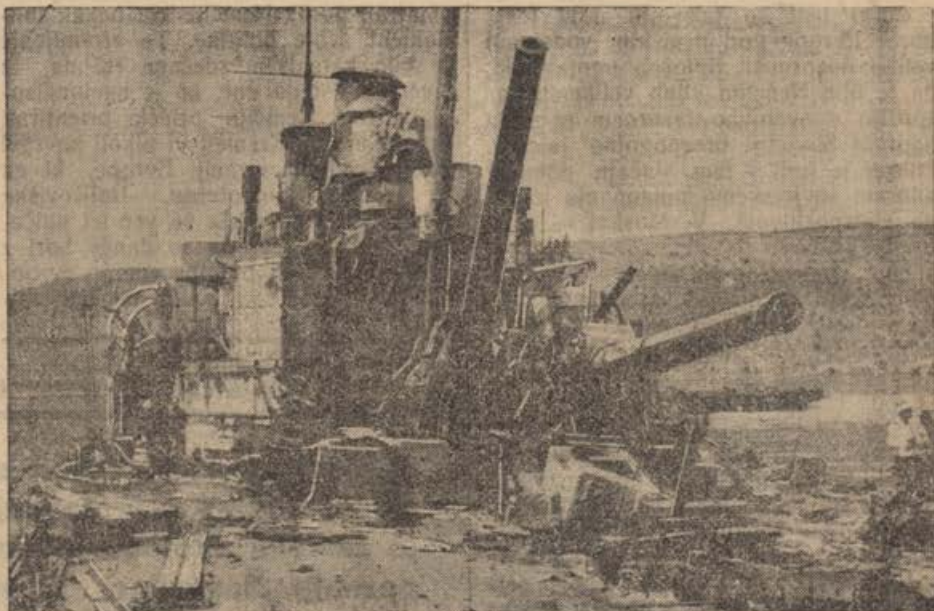
oddelkih prostovoljcev odločila zmago v korist generala Franca. Poraz in uničenje španske republikanske, v komunistični službi Moskve stoječe vladavine je Rusiji prečrtal ustanovitev sovjetske republike Španije, iz katere je nameravala po ostalem delu Evrope razširati svoje razdiralno delo. Stali nove zamisli o svetovni revoluciji, ki naj bi iz španske zemlje zajela in podjarmila celo Evropo, so ostale samo sanje.

Zadnje upanje je šlo po vodi

Nasprotniki našega Führerja so gledali izgrajevanje socialne, pravične in močne Nemčije že od vsega početka z veliko mrznjo. S tihim upanjem pa so gledali na Sovjetijo in pričakovali s strani boljševikov prekinitev velikega nemškega razvoja. Ko so Angleži napovedali Nemčiji vojno, so se ti vsevedneži zopet ozirali proti Moskvi. Razočaranje je bilo grenko, ker se Moskva takrat ni postavila na stran Anglije in ker je zahrbtno napadla Poljake. Od tistega časa so ti večni sovražniki nemškega naroda ob vsaki, še tako sijajni zmagi nemške vojske gojili tiho upanje, da bo že prišel čas, ko bo sovjetska Rusija udarila po od tolikih zmag in dolgega vojskovanja »izmučeni Nemčiji«. Tudi v naših krajih so živeli taki tiči. Bila je to vrsta ljudi, ki sploh ni imela nobene notranje povezanosti z našo lepo Štajersko. To so bili tisti prišleki, stari občudovalci vseslovanstva, ki sploh nikdar ni obstajalo. Tudi sedaj so vse pričakovali od Moskve. Kakor vedno, tako so tudi tokrat napravili sovražniki nemškega naroda račun brez krčmarja. Ko je naš Führer uvidel, da je trajno sožitje s sovjetsko Rusijo nemogoče, ker hočejo boljševiki samo pridobiti na času, da bi se čimbolj pripravili na zahrbtni udarec proti Nemčiji, je prehitel besedolomce in tudi sedaj vzel vajeti v svoje močne roke.

Od nedelje zjutraj korakajo nemške čete v Sovjetsko Rusijo. Nepretrgoma se vrsti napad za napadom. Nemški meč poje svojo jekleno pesem. Bajka o sovjetski premoči bo kmalu razkrinkana in tako bo vsem »hejslovanec« splaval zadnji up po vodi. Ko.

Naroči Štajerskega Gospodarja!



(VK-Vidua-Scherl)

Strahovita razdejanja, ki so jih nemške bombe povzročile na krovu sovražne bojne ladje v Sredozemskem morju

Spomini na komunistično stavko našega tekstilnega delavstva

Veliki generalni štrajk tekstilnega delavstva, ki je leta 1937 zajel vso tekstilno industrijo bivše banovine, je tudi našemu delavstvu mnogo škodoval. Iz čisto malenkostnega meznega gibanja, ki ga je prav nerodno načela maloštevilna socialistična delavska strokovna organizacija in sta se ji potem pridružili številno še slabši organizaciji krščanskih in narodnih delavcev, so komunisti izkuhali generalno stavko.

Potom tajnih komunističnih celic, sestoječih iz nekoliko neznajčajnih delamrznih elementov, ki so takrat za teške ruske boljševiške zlatnike zastupljali ljudstvo naših krajev, so naš ta kraj še nezaveden in mlad industrijski proletarijat obojega spola, pridobili za svoje umazane cilje. Podkupili so nekoliko delavskih zaupnikov, ki so po njihovih navodilih prav lahko spravili slabo plačane in do skrajnosti izkoriščane tovarniške posade v neki radikalizem, ki se je z ozirom na takratni režim v Jugoslaviji moral končati po željah komunistične internacionale v Moskvi.

Zasedba tovarn po delavcih je predstavljal poseg v privatno lastnino in je onemogočila vsak količjak pameten sporazum z delodajalci. Slednji so se namreč prav dobro zavedali, da bo divje stavke, ki jo vodijo komunisti, konec, kakor hitro bo nerazsodnim in zapeljanim delavcem in njihovim družinam zmanjkalo sredstev za preživetje. V par tednih se je to tudi zgodilo. Desettisoče delavcev, ki so se v svoji nevednosti po navodilih komunisti-

čnih plačancev ponašali kakor lastniki tovarn in vladarji v deželi, je moralo na kolena. Izročeni na milost in nemilost nečloveški brezobzirnosti židovsko-kapitalističnih tekstilnih magnatov, so postali žrtve ruske boljševiške politike v naših krajih ter še večji izkoriščevalni objekti plutokratskih podjetnikov. Delavstvo ni bilo oškodovano samo z izgubo zaslužka v času nepotrebnega štrajka, temveč mnogi so postali žrtve maščevanja tovarnarjev. — Odpusti iz služb, policijska in sodna preganjanja ter tajen sklep vseh tekstilnih podjetnikov, ki je odpuščenim delavcem onemogočal vsako ponovno zaposlitev, so bile »koristne«, ki jih je prinesla po komunistih povzročena tekstilna stavka. Ruski komunizem je kakor povsod tudi našim tekstilnim delavcem na Spodnjem Štajerskem prinesel samo škodo in nesrečo.

Z ureditvijo in razdelitvijo Spodnje Štajerske na Landkreise, je ukinjeno česedanje okrajno glavarstvo v Windischgrazu. Šef civilne uprave za Spodnjo Štajersko je istočasno s posebnim odlokom odredil postavitev takozvane Aussendienststelle z sedežem v Windischgrazu, ki bo neke vrste ekspozitura ali urad Landkreisa Marburg an der Drau, kateremu je priključen Windischgraz z okoliškim občinami. Aussendienststelle des Politischen Kommissars in Marburg a. d. Drau s sedežem v Windischgrazu bo imela pod svojo upravo nižje našteje občine: Mießling, Pametsch, Počgorje, Raßwald in Windischgraz.

Stalin se je zaračunal

Ceški listi so posvetili novi težki borbi Evrope pod nemškim vodstvom veliko pozornost. Splošno ugotavljajo, da je bila Nemčija kljub velikemu naprotju v svetovno-nazornem pogledu napram Sovjetiji brezpogojno lojalna. Führer je tudi v tem slučaju dokazal napram sovjetskemu postopanju izredno potrpežljivost. V Moskvi — tako ugotavlja češki tisk

istična internacionala jačja nego pamet. Mednarodno židovstvo je mislilo, da je prišel sedaj treuntek za napad na Evropo in nje boljševizacijo. »Toda zvit Gruzinec Stalin« — piše »Pole d'ni list« — se je zaračunal. Tudi za Čehe ni bila nikakšna tajnost, da je boljševiška Rusija samo čakala na utruditev Nemčije, da bi tako razpalila boljševiško revolucijo v vsej Evropi. Osvoboditev Rusije iz židovskega jarma bo pozdravila vsa Evropa. Tu ne gre samo za borbo Nemcev, nego cele Evrope. Vsa Evropa, zibelka arijske kulture, se bori proti rdeči kugi.

»Narodni Politika« piše: Sklenitev pakta o prijateljstvu z Nem-

čijo je bila za Rusijo le prividni manevar. Rdeči oblastniki v Kremlju so smatrali poraz Nemčije kot nekaj fundamental svoje politike. To stremljenje je bilo kathezem rdečega režima, in sicer od tistega dne, ko je nacionalsocialistična Nemčija pričela orientirati novo Evropo. Kremelj ni nikoli zavrgel načrta o boljševizaciji Evrope, ki ga je izdelala komintern. Boljševiška Rusija je pripravljala že več let uničenje Evrope. Evropa se danes bori z rdečim barbarstvom. Za zmago evropske civilizacije pa jamči nemška vojska.

Štajerci! Vaše glasilo je „Štajerski Gospodar“!

Boljševizem in židovstvo sta dva pojma, združena v cilju uničevanja in razkrojevanja. Oba zanikata vse tisto, kar je človeku svetega in vzvišenega. Boljševik in žid ne poznata domovine. Njun skupni simbol je Davidova zvezda. Da bo ta zvezda za vedno zatonila, jamči največja vojna sila na svetu.

Potek vojnih dogodkov

Kakor je poročalo Vrhovno poveljstvo nemške vojske v svojem poročilu z dne 22. t. m., so v noči od sobote na nedeljo močne formacije nemškega letalstva napadle pristaniške naprave mesta Southampton. V ladjedelnih, skladiščih in v živilski industriji so nastali veliki požari. Nemški letalski napadi so veljali tudi letališčem na Severnem Škotskem in v Srednji Angliji. Soboto popoldan je skušalo par angleških bombnikov, spremljanih od velikega števila lovcev, preleteti francosko obalo ob Kanalu. Prišlo je do hudih letalskih borb. Nemci so pri tej priliki sestrelili 26 angleških lovskih letal. V teh borbah se je zlasti odlikoval Oberleutnant Galland, ki je sam sestrelil tri angleška letala. Führer mu je kot prvemu častniku nemške vojske podelil hrastov list z meči k Viteškemu Železnemu križu. Oberleutnant Mölders pa je v soboto izvojeval svojo 72. zmago v zraku.

Nemške podmornice so v Severnem Atlantiku in zapadno od afriške obale potopile šest sovražnih trgovskih ladij s skupno 26.500 tonami. Letalci so okrog Anglije uničili tri tovarne ladje z 11.000 tonami ter poškodovali še dve drugi težki ladji.

V Severni Afriki so napadli nemški in italijanski letalci razne pozicije in skladišča pri Tobruku. V bitki za Sol-lum v času od 15. do 17. junija je bilo uničenih 237 angleških tankov. V noči na 23. t. m. so nemška bojna letala bombardirala Aleksandrijo z bombami vseh kalibrov. V pristanišču je nastala velika škoda.

Sprejem diplomatov v Berlinu

Zunanji minister Reicha v Ribbentrop je v nedeljo sprejel šefe diplomatskih misij držav, ki so z Veliko Nemčijo v zavezništvu in prijateljstvu, ter jim je obrazložil sklepe nemške vlade glede nevarnosti sovjetskega napada. Pri ministru v Ribbentrop-u so se zglasili italijanski veleposlanik Alfieri, japonski veleposlanik Ošima, turški veleposlanik Gerede, španski veleposlanik Espinosa de los Monteros, madžarski poslanik Sztojaj, švedski poslanik Richert, bolgarski poslanik Dragánov, slovaški poslanik Černak, finski poslanik Kivimäeki, romunski poslanik Bossi in hrvatski poslanik Benzon.

Resnica o Angležih

Prav dobro se spominjamo srbofilskega tiska, ki je v nekdanji Jugoslaviji potvarjal resnico, da bi na ta način prikazal čitatelju v najlepši luči samo tisto, kar je odgovarjalo interesom protinemške politike. Tako so zlasti ljubljanski listi leta in leta pred izbruhom te vojne klečeplazili pred Francijo in Anglijo. To klečeplazenje za Francijo je trajalo do njenega poraza, tembolj pa so se klanjali Angliji, ki jim je bila vtelesena želja vsega slabega za Nemčijo in nemški narod. Omenjeni tisk ima na vesti krivo tolmačenje angleškega bistva in predstavljanja Angleža in Anglije v popolnoma napačni luči. Zamolčali so vse, kar bi utegnilo zbuditi najmanjši sum glede toliko hvalisane angleške »demokracije«. Naš mali človek je moral požirati v listih dolge opise tega ali onega angleškega lorda, skrbno pa so zamolčali velike družabne razdalje med angleškim plemstvom in med ljudstvom. Anglež ima celo vrsto slabih lastnosti, ki so ga takorekoč odmaknile našemu človeku na kopnem. Na otoku Britanije se je v stoletjih razvil človek posebne vrste, ki ima z našim gledanjem na svet in življenje zelo malo skupnega. Nemškega človeka preveva duh idealizma, ki ga pri Angležih iščemo zaman. Nemški človek je skozi stoletja samo ustvarjal, mislil in delal, da bi v kulturnem stvarjanju služil ne samo sebi, nego tudi vsemu človeštvu. Angleži so se v istih stoletjih samo bogatili z ropom na morju in na suhem. Nemški narod je krvavel v verskih bojih srednjega veka, ko so angleški vladarji in mogotci že zavajevali velike dele sedaj ogozrenega britanskega carstva.

O Angležih je imel naš človek vsled kvarnega vpliva bivšega srbofilskega tiska napačne pojme. Da je bila duševnost angleškega naroda že davno gnila, o tem ni izvedel ničesar čitatelj srbofilskega tiska. Vse to so mu skrbno prikrivali. Sedaj je resnici o Angležih odprta prosta pot. Sedaj šele vemo, da Anglija v duhovnem pogledu sploh nima zabeležiti nikakega napredka, kajti Anglež je ostal v svoji ošabnosti nespremenjen tako, kakor so ga ocenjevali že mnogi poznavalci v prvi polovici prejšnjega stoletja.

Veliki nemški pisatelj Theodor Fontane je živel v letih 1855 do 1859 v Angliji, kjer je dobil marsikatero pobudo za svoja dela. Fontane ni bil sovražnik Angležev in je kot Nemec skušal zajeti dušo angleškega človeka. V svoj dnevnik je zapisal vse, kar je videl pri Angležih. Ti zapiski vsebujejo resnice, dejansko stanje, ki se od tedaj do danes ni prav v ničemer spremenilo. Predvsem je opazil Fontane, da manjka angleškemu življenju vsakršno poduhovljenje. Anglež ne stori ničesar v smislu notranjega poziva. Tudi svetovni nazor zanj ni nikako gibalo. V hlinjeni bogaboječnosti posvečuje Anglež nedeljo in praznike, ne pozna svojega bližnjega, ako je

nižjega rodu in povrh še slabo oblečen. Fontane je dobro zadel primer med Anglijo in Nemčijo. Zapisal je sledeče: Anglija in Nemčija sta v svojem razmerju kakor oblika in vsebina, kakor privid in stvarnost. V Angliji odločuje oblika in vsebina, kakor privid in stvarnost. V Angliji odločuje oblika in zunanja oprema. Ni treba, da si poštenjak, ako le imaš sredstva, se kot tak predstavljati. Nikjer niso šarlatanstvu vrata tako odprta kakor na tem britanskem otoku, nikjer ne postopajo tako nekritično in nikjer se ljudje ne klanjajo blesku enega samega imena tako slepo kakor v Angliji. »Že takrat je obstajala v Angliji velika revščina širokih ljudskih plasti v nasprotju z bajeslovnim bogastvom lordov. Kljub temu pa je član »nižje družbe« snel spoštljivo klobuk pred lordom, ki je brzel v kočiji mimo njega. Fontane je že tedaj spoznal vso piškavost angleške »demokracije«.

Svoje tozadevne pripombe je zapisal takole: »Špekulacije, dirke in lov za denarjem — ošabnost, ako je denar ulovljen in spoštovanje pred tistim, ki ga je ulovil — vse to malikovanje pred zlatim teletom je velika bolezen angleškega ljudstva.«

Srbofili so nam prikazovali Angleža kot nekakega idealnega človeka. Za-

molčali so nam pa, da je Anglež, ki se stalno izigrava kot nekaj borec za človeške pravice in za svobodo naročev, dosegel v zgodovini zadnjih tristo let višek v barbarskem tlačenju pravic vseh tistih narodov, ki jih je zgodovina pahnila v nesrečo odvisnosti od Anglije. Samo z opijem, strašnim mamilom Daljnega vzhoda, so Angleži nagrabili milijarde, ne ozirajoč se na nesrečo, ki so jo zavestno širili radi svojega profita. Angleški mogočniki so šli l. 1839 preko prepočedi opija, ki jo je bila izdala v obrambo ljudskega zdravja kitajska vlada. Ker je zahteval angleški profit uvoz opija na Kitajsko za vsako ceno, je prišlo l. 1840 do takozvane opijske vojne. Kitajska je bila poražena in ponižana in Angleži so smeli še dalje izkoriščati zdravje Kitajcev, da so živčno izmозgani narod lažje obvladali. Tudi vidimo vso nečlovečnost angleškega profiterstva, ki pa med angleškim ljudstvom nima nikakih nasprotnikov. Tu vidimo silno razliko med Angležem in Nemcem, ki mu kaj sličnega ne samo ni mogoče očitati, nego je bil Nemec v zgodovini zdravilstva tisti, ki je tudi nižjim narodom prinašal vse blagodati svojih velikih izkušenj na polju medicinske kemije. Opijska vojna je žalostni spomenik angleškega zločinskega kapitalizma. Neštevilna nemška sredstva proti tropskim boleznim pa so prepričevali dokaz nemškega idealizma.

GOSPODARSTVO

Evropa kot agrarna celina

Bodoča politična oblika Nove Evrope je vidna sedaj šele v velikih obrisih, množijo pa se znaki, po katerih bo ta Nova Evropa bolj kot doslej gospodarska enota. Večina evropskih držav je kmetijskega značaja. O pomenu teh agrarnih držav v okviru evropskega gospodarstva torej ne more biti nikakega dvoma. Narodnosocialistična Nemčija in fašistična Italija sta svoje kmetijstvo odnosno svojo agrarno politiko usmerili tako, da je v resnici ljudska. To bo v bodoči Novi Evropi tudi merilo za vse ostale države. Predvsem pa mora postati Evropa agrarna celina. Možnost za to je počana v veliki meri.

Če izvajamo Nemčijo in Italijo, vidimo pri drugih državah, da je možno še nadaljnje stopnjevanje kmetijske produkcije. Izračunali so, da bi mogla prehraniti Francija razen svojih današnjih 42 milijonov prebivalcev še 35 milijonov ljudi, ako bi bilo njeno kmetijstvo na isti zavidni višini kakor v Nemčiji. Tudi v nordijskih državah je možno stopnjevanje kmetijske produkcije. To bi se dalo doseči potom velikih melioracij, osuševanja močvirjev in s kultiviranjem pustih predelov. Velike rezerve za kmetijsko produkcijo nudi evropski jugovzhod. Tu je treba

za daljnje stopnjevanje produkcije predvsem večje uporabe kmetijskih strojev. Izračunali so, da potrebuje samo Romunija v smislu investicij za kmetijske stroje 11 milijard lejev. Skoro ista svota je bila preračunjena za ostale države evropskega jugovzhoda. Na Balkanu bo mogoče vidno stopnjevanje hektarskega donosa zlasti pri žitaricah. V Švici se umika travništvo in pašništvo vedno bolj poljedelstvu. Holandija ima še razne možnosti povečanja svoje agrarne produkcije, in sicer s pomočjo osuševanja Zuičerskega jezera. Tudi v Španiji bi se dalo dvigniti kmetijsko proizvodnjo potom osuševanja močvirjev in namakanja pustih predelov. Portugalska ima mnogo za močvirjenih dolin, ki še čakajo na melioracije in s tem na vključitev v evropsko agrarno gospodarstvo.

Pri obravnavanju vprašanja stopnjevanja agrarne produkcije je nastalo drugo vprašanje: je-li Evropa v stanju, uporabiti to zvišano produkcijo kmetijstva? Ali se ne bočjo morda pojavile težave glede vnovčenja te produkcije na inozemskih tržiščih? Vrednost celokupnega evropskega uvoza kmetijskih pridelkov se je gibala v zadnjih letih povprečno med 20 in 25 milijardami RM. To odgovarja dvojni

vrednosti celokupne produkcije pšenice vsega sveta. Treba je tudi pomisliti, da se bo potrošnja še povečala. Glede plasiranja ali vnovčenja kmetijskih proizvodov v Novi Evropi torej ni treba imeti nikakih skrbi. Čim več namreč kmet proda, tem večji so njegovi dohodki. Kmetijstvo zamore v takem položaju kupovati stopnjevano vedno več industrijskih proizvodov, zlasti kmetijskih strojev, umetnih gnojil, stavbnega materiala, pohištva in ob-

leke. S stopnjevanjem kupne moči kmetijstva bo kmetijstvo najjačja opora celinskega notranjega tržišča. To je silno važno za industrijo, ki bo lahko računala na to notranje tržišče v stabiliziranih razmerah. Na eksportnih tržiščih opažamo često pogubno nihanje konjunktura, ki je tako nesigurno in nepreračunljivo, da si industrija Evrope ne more nič boljšega želeti nego dvig kupne moči celinskega kmetijstva.

Nova politično-upravna razdelitev Spodnje Štajerske

Sej civilne uprave za Spodnjo Štajersko je izdal odredbo o razdelitvi Spodnje Štajerske na okraje. S 1. junijem 1941 se ustanovijo sledeči deželski in mestni okraji, ki se jim v nemščini pravi Landkreis und Stadtkreis in sicer: Landkreis Marburg an der Drau, Landkreis Cilli, Landkreis Trifail, Landkreis Rann in Stadtkreis Marburg an der Drau.

Landkreis Marburg an der Drau tvorijo nižje imenovane politične občine: Frauheim, Heiligengeist in Lotsche, Heiligenkreuz, Hohenmauthen, Jahring, Kappel, Kerschbach, Mahrenberg, Maria-Rast, Mißling, Oberpuls-gau, Ober-St. Kunigund, Oplotnitz, Pametsch z južnim delom katastralne občine Ottischnigberg, Podgorje, Podvelka, Pöltschach, Pöbnitz, Prichowa, Raßwald, Reifnig, Remschnig, Ret-schach, Saldenhofen, St. Egydi i. W. B., St. Georgen an der Pöbnitz, St. Jakob in Windisch Büheln, St. Martin am Bachern, St. Martin bei Windischgraz, Schleinitz, Täubling, Unterpuls-gau (s Pragerhof-om), Weitenstein, Windisch-Feistritz, Windischgraz, Witschein, Wuchern, Wurz in Zellnitz an der Drau. V sestavo istega Landkreisa pridejo razen tega še katastralne občine Jellowetz bei Gams, Mittelberg, del Roßbach-a od dosedanje politične občine Gams, Ebenkreuz, Krönich, Maletschnig, Mettau, Tepsau, Unterpotschgau, Wadlberg, Zellestrin od dosedanje politične občine Koschak, Pachern, St. Nikolai od dosedanje politične občine Kötsch, Bergenthall, Feistritz in Lasnitz od dosedanje politične občine Lembach.

Landkreis Pettau bodo sestavljale politične občine Allerheiligen, Dornau, Friedau, Grajena, Großsonntag, Haidin, Heiligendreifaltigkeit i. W. B., Kaag, Kranichsfeld, Lichtenegg, Maria-Neustift, Maxau, Monsberg, Pettau-Stadt, Polenschak, Polstrau, Ragonsnitz, St. Andrä in Leskowetz, St. Andrä i. W., St. Anton i. W., St. Barbara i. d. Kollos, St. Benedikten i. W., St. Georgen i. W., St. Johann am Draufeld, St. Leonhard bei Großsonntag, St. Leonhard i. W., St. Lorenzen am Draufeld, St. Lorenzen i. W., St. Margareten,

St. Marxen, St. Nikolai, St. Ruprecht, St. Thomas bei Friedau, St. Urban, St. Veit bei Pettau, St. Wolfgang i. W., Sauritsch, Schiltorn, Stoperzen, Windischdorf in Zirkovetz. Od katastralnih občin pa Kremberg, Ledineg, Oberrothschützen I ter Schützen I, od dosedanje politične občine St. Anna.

Pod Landkreis Cilli bodo spadale politične občine: Bischofsdorf, Cilli-Stadt, Doberna (Bad Neuhaus), Fraß-lau, Franz, Gomilsko, Greis, Großpi-reschitz, Heilenstein, Hochenegg-Gegend, Kalobje, Kostreinitz, Laufen, Leutsch, Neukirchen, Neustift, Oberburg, Pletrowitsch, Ponigl, Praßberg, Pristava, Rietz, Rohitsch, Rohitsch-Sauerbrunn, Sachsenfeld, St. Andrä ob Heilenstein, St. Christof, St. Egydi bei Wöllan, St. Georgen am Tabor, St. Georgen an der Südbahn, St. Johann am Weinberge, St. Marein bei Erlachstein, St. Martin an der Pack, St. Martin im Rosenthale, St. Peter im Sanntal, St. Paul bei Pragwald, St. Peter im Barentale, St. Peter im Sanntal, St. Stefan, St. Veit bei Grobelno, Schleinitz bei Cilli, Schönstein, Sibika, Skalis, Sulzbach, Süssenheim, Topolschitz, Trennenberg, Trojana z izjemo zahodnega dela katastralne občine Trojana, Tüchern, Tüffer, Windisch-Landsberg,

Wöllan in Wotschna. Od katastralnih občin pa Trockenthal od dosedanje politične občine Montpreis, St. Leonhard ob Tüffer in St. Rupert od dosedanje politične občine St. Leonhard ob Tüffer.

Landkreis Trifail prevzame politične občine Bilichberg, Gairach, Hrasnigg Dol, Laak, Mariathal bei Littai, Mlin-sche, Ratschach, St. Georgen, Sagor in Trifail ter katastralne občine Mor-räutsch (severni del), Woditz (severni del), od dosedanje politične občine Heiligenkreuz, Gowidul (vzhodni del), Johannisthal, Kal, Podborschütz (severni del), Zerouz od dosedanje politične občine Johannisthal, Mischidol I, Tro-benthal od dosedanje polit. občine St. Leonhard ob Tüffer, St. Lorenz, Zirnrik (severni del) od sedanje politične občine St. Ruprecht.

Sestava Landkreisa Rann je sledeča. Politične občine: Arch, Artitsch, Blanza, Bründl, Butschka, Dobova, Drachenburg, Felddorf an der Sotla, Globoko, Großdolina, Gurkfeld, Haselbach bei Gurkfeld, Hörberg, Kapellen, Lichtenwald, Peilenstein, Pischätz, Rann, Reichenburg, Sabukovje, St. Peter bei Königsberg, Savenstein, Söde, Senovo, Sromle, Tschalesch, Videm an der Save in Wisel. Katastralne občine: Puschendorf, Stojanski Werch od dosedanje politične občine Heiligenkreuz, Birkenwald, Taubenbach od dosedanje politične občine Montpreis, severni del katastralne občine Teltsche od dosedanje politične občine St. Canzian, Terschische I (severni del) od dosedanje politične občine Terschische, Munkendorf I, Zirkle an der Gurk od dosedanje politične občine Zirkle an der Gurk.

Meja Stadtkreisa Marburg an der Drau je določena z odredbo o priključitvi okoliških občin v okvir mesta Marburg an der Drau.

Občine dosedanjega okrajnega glavarstva Luttenberg bodo po priključitvi Spodnje Štajerske k Reichsgau-u Steiermark priključili Landkreis-u Radkersburg.

O prodajanju hrane v gostilnah

Sej civilne uprave za Spodnjo Štajersko je v dnevniku „Marburger Zeitung“ z dne 20. junija 1941 objavil odredbo o oddaji hrane v gostilniških podjetjih.

Gostilničarji smejo kruh (moko), meso (mesne izdelke) in mast ter jedila, pripravljena iz teh živil, oddajati samo na nakaznico. Za jedila od sočivja, krompirja itd., za katere pripravo se je rabilo mast, se mora zahtevati nakaznico za 5 gramov masti.

Surova ali kuhana jajca ter jajčnike se sme servirati samo ob brezmesnih dnevih. Pripravljanje in serviranje jajc, ki bi jih gosti morebiti prinesli s seboj, je prepovedano. Gostilne in kavarne ne smejo izdelovati in servirati smetane.

Gostilniška podjetja morajo opoldne in zvečer ponujati kosila, oziroma večerje z eno jedjo, za kar jajčniki ne pridejo v poštev.

□ **Luttenberg.** Dne 17. junija smo imeli prvi ženski tovariški večer, ki so ga izpolnila razna poučna predavanja. Predavateljice so govorile o dolžnosti in nalogah nemških žen med vojno, o delu žen v nemških naselbinah v krajih ob reki Donau ter o pomenu žene v nemški državi sploh.

□ **Gonobitz.** Imeli smo delovno sejo vzgojiteljice našega okraja. Politični komisar Eberhard in Schulrat Dukar sta na isti naglasila, da so učiteljice hkrati vzgojiteljice celokupne mladine. Vzgojitelji so nositelji obnove Spodnje Štajerske. Tovarstvo, vzorno obnašanje in uspehi pričajo o dobri volji za vzgojno delo.